

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcov: **1. K., a.s., N., 2. P., spol. s r.o., D., obaja zastúpení: JUDr. P. H., advokát, I.**, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad Prešov**, Námestie mieru č. 3, Prešov, *právne zastúpený: P. & P., s.r.o., J.*, za účasti JUDr. F. K., H., zastúpený: JUDr. D. K., advokátka, H., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2008-1223/4751-3/SP-KC zo dňa 03.12.2008, konajúc o odvolaní žalovaného zo dňa 23.10.2009 proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/5/2009-41 zo dňa 08.09.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/5/2009-41 zo dňa 08. septembra 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **je povinný** zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcom 1. a 2. Náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,92 € na účet právneho zástupcu žalobcov 1. a 2. JUDr. P. H, advokáta, do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

I.

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č.k. 2S/5/2009-41 zo dňa 08.09.2009 zrušil rozhodnutie žalovaného č.j. 2008-1223/4751-3/SP-KC zo dňa 03.12.2008 z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Preskúmaným rozhodnutím žalovaný dňa 03.12.2008 zamietol odvolanie žalobcov 1. a 2. a potvrdil rozhodnutie Mesta Vysoké Tatry č. 288/2007/4 zo dňa 28.07.2008 o umiestnení stavby „Kúpeľná vilka“ na pozemku parc. č. X. k.ú. S. Rozhodnutie Mesta Vysoké Tatry obsahuje aj popis stavby tak, že stavba pozostáva z novostavby viacpodlažnej kúpeľnej vilky, ktorá obsahuje dve nadzemné podlažia a obytné podkrovie. Pôdorysné rozmery stavby budú maximálne 11,0 m x 20,40 m. Stavba bude prestrešená sedlovou strechou. Maximálna výška stavby v hrebeni strechy bude +11,970 metrov od úrovne ±0 stanovenej na prvom nadzemnom poschodí objektu. Hlavný prístup ku stavbe je po pozemku parc. č. X. v časti spoločnej hranice s parc. č. X.. Stavba bude napojená vlastnými prípojkami na verejnú vodovodnú sieť, STL plynovod, NN elektrické rozvody. Napojenie na splaškovú kanalizáciu bude do existujúcej areálovej kanalizácie K., a.s.. Dažďová kanalizácia bude zaústená do vsakovacích nádrží v areáli stavby. Súčasťou projektovej dokumentácie je aj prekládka existujúcich rozvodov VN, ktoré sa nachádzajú v záujmovom území. Súčasťou stavby sú aj vonkajšie odstavné parkovacie plochy o celkovom počte 13 státí pre motorové osobné vozidlá. Rozhodnutie ďalej obsahuje technické parametre stavby a stanovené podmienky pre umiestnenie stavby a projektovú prípravu.

Krajský súd v Prešove v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že správne orgány odňali žalobcom možnosť vyjadriť sa k územnému konaniu tým, že im žiadnym spôsobom neoznámili, že bola vypracovaná zmena a doplnenie projektovej dokumentácie zo dňa 10.07.2008, ktorá bola podkladom pre vydanie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Žalovaný si protirečí vo svojich vyjadreniach, ak na jednej strane poukazuje na koncentračnú zásadu a na možnosť účastníkov konania vyjadriť sa ku konaniu najneskôr do 05.05.2008, a na druhej strane poukazuje na možnosť nahliadnuť do zmenenej projektovej dokumentácie zo dňa 10.07.2008 až do vydania rozhodnutia, t.j. do 28.07.2008, avšak už bez možnosti vzniesť námietky. Zároveň krajský súd považuje za nepostačujúce odôvodnenie rozhodnutí správnych orgánov, ak sa k námietkam žalobcov vzneseným v územnom konaní vyjadrili tak, že čiastočne týmto námietkam bolo vyhovené a ostatné námietky považujú za neopodstatnené bez odôvodnenia tohto postupu. Nemožno súhlasiť ani s argumentáciou žalovaného, že v novej projektovej dokumentácii boli zohľadnené námietky žalobcov, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že týmto námietkam bolo len čiastočne vyhovené.

Krajský súd stanovil ďalší postup vo veci tak, že povinnosťou žalovaného bude žalobcom umožniť nahliadnuť do zmenenej projektovej dokumentácie, prípadne za týmto účelom zvolať ústne pojednávanie, dostatočne sa vysporiadať s námietkami účastníkov konania v územnom konaní a svoje rozhodnutie riadne, výstižne a zrozumiteľne odôvodniť.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalovaný uvádzajúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K jednotlivým dôvodom odvolania uvádza nasledovné.

1. K nesprávnemu zisteniu skutkového stavu:

Podľa názoru žalovaného prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď považoval za nepostačujúce odôvodnenie rozhodnutí správnych orgánov, ak sa k námietkam žalobcov v územnom konaní vyjadrili tak, že čiastočne týmto námietkam bolo vyhovené a ostatné námietky považujú za neopodstatnené bez odôvodnenia tohto postupu. Takisto uviedol, že nemožno súhlasiť s argumentáciou, že v novej projektovej dokumentácii boli zohľadnené námietky žalobcov zvlášť, keď sa v odôvodnení rozhodnutia žalovaného konštatuje, že námietkam bolo vyhovené len čiastočne. Z týchto dôvodov považoval prvostupňový súd rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Žalovaný sa námietkami žalobcov dôsledne zaoberal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Požiadavku žalobcov na zníženie podlažnosti navrhovanej stavby odmietol ako neopodstatnenú. Poukázal predovšetkým na to, že navrhovaná stavba je v porovnaní s existujúcimi stavbami nižšia, a preto nemôže negatívne a v podstatnej miere ovplyvniť stavby žalobcov, ktoré sú vyššie a rozsiahlejšie. Týmto boli na ich stavby stavebné povolenia vydané. Navrhovaná stavba je dokonca i v súlade s navrhovaným sprísneným regulatívom v pripravovanej zmene územného plánu Mesta Vysoké Tatry.

Rovnako reagoval žalovaný i na tvrdenie žalobcov o tom, že nedali súhlas k navrhovanej komunikácii SO 02. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pri svojom skutkovom zistení vychádzal z predchádzajúceho generálneho súhlasu žalobcu v 1. rade zo dňa 22.8.2007, v ktorom s pripojením stavby na existujúcu pozemnú komunikáciu vo svojom vlastníctve povolil.

Nemožno opomenúť tiež poukaz na § 3 ods. 4 Správneho poriadku v zmysle ktorého, správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Vzhľadom k tejto povinnosti správny orgán nemohol postupovať tak, že by územné rozhodnutie na nepomerne nižšiu stavbu v porovnaní so stavbami susednými nevydal, najmä ak sú splnené všetky zákonné predpoklady pre vydanie tohto rozhodnutia.

Žalobcovia sa podľa názoru žalovaného počas celého územného konania mylne domnievali, že stavebník potrebuje na umiestnenie stavby na svojom pozemku ich súhlas. Tento bol najprv pôvodnému stavebníkovi p. Š. udelený, najmä zo strany žalobcu 1.

Zákon ustanovuje kritériá, ktoré musí navrhovaná stavba spĺňať, so zohľadnením jej dopadu do práv a povinností vlastníkov susedných nehnuteľností. Pokiaľ je navrhovaná stavba v súlade so zákonom a v podstatnej miere primeranej pomerom v danom území

nehrozuje práva vlastníkov susedných nehnuteľností, je stavebný úrad povinný územné rozhodnutie vydať a to aj bez ohľadu na prípadný nesúhlas týchto susedov.

Žalovaný vyhodnotil, ktoré námietky žalobcov voči jeho rozhodnutiu boli opodstatnené a tieto boli v zmenenej projektovej dokumentácii zohľadnené. Záver prvostupňového súdu, že s takouto argumentáciou žalovaného nemožno súhlasiť zvlášť, ak sa v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že námietkam bolo vyhovené len čiastočne, je podľa názoru žalovaného mylný. Zohľadnenie námietok žalobcov neznamená, že by týmto námietkam malo byť vyhovené v celom rozsahu, ani to, že každú i zjavne neopodstatnenú námietku by mal správny orgán odôvodňovať. Podľa § 37 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad v územnom konaní posúdi vyjadrenia účastníkov a ich námietky. Podľa ustanovenia § 39 zákona č. 50/1976 Zb. v územnom rozhodnutí stavebný úrad rozhodne o námietkach účastníkov konania. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí riadne posúdil a rozhodol o námietkach žalobcov tak ako mu to ukladá zákon. Konštatovanie, že námietkam bolo vyhovené len čiastočne nezakladá podľa názoru žalovaného nedostatočnú neodôvodnenosť a nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia. Navyše rozhodnutie prvostupňového súdu nie je zrozumiteľné, keďže súd dospel k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, pričom však bližšie neodôvodnil svoje tvrdenie o nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

2. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci:

Výsledkom nesprávneho právneho posúdenia veci prvostupňovým súdom je podľa názoru žalovaného neodôvodnený a nesprávny záver, podľa ktorého postupom žalovaného došlo k odňatiu možnosti žalobcov vyjadriť sa k územnému konaniu tým, že im žiadnym spôsobom nebolo oznámené, že bola vypracovaná zmena a doplnenie projektovej dokumentácie zo dňa 10.07.2008, ktorá bola podkladom pre vydanie rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Malo sa tak stať tým, že projektová dokumentácia bola po jej doplnení doručená prvostupňovému úradu až dňa 10.07.2008, pričom prvostupňové rozhodnutie vydal stavebný úrad len 18 dní po tom. Stavebný úrad však vyzval žalobcov na vyjadrenia sa k projektovej dokumentácii v stave ku dňu 05.05.2008. Žalobcovia sa tak nemohli podľa názoru prvostupňového súdu vyjadriť k finálnej projektovej dokumentácii.

Žalovaný na str. 8 napadnutého rozhodnutia odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že rozsah i predmet zmien v projektovej dokumentácii bol žalobcom známy, nakoľko tieto boli realizované na základe ich predstáv jednoznačne oznámených na ústnom konaní dňa 05.05.2008. Obaja žalobcovia do zápisnice uviedli, že po vykonaní dohodnutých zmien v projektovej dokumentácii súhlasia s vydaním územného rozhodnutia.

Žalobcovia teda nesporne poznali záväzok stavebníka prepracovať projektovú dokumentáciu, ako aj to, akých skutočností sa prepracovanie týkalo. Navyše im nič nebránilo v tom, aby do spisu nahliadli a obsah projektovej dokumentácie opätovne posúdili, alebo

niečo namietali. Rovnako je nutné zdôrazniť, že proti tejto doplnenej projektovej dokumentácii nič nenamietali ani v priebehu celého odvolacieho konania a to aj napriek tomu, že o nej mali vedomosť. I v podanom odvolaní dokonca len podotkli, že „im zmena projektu nebola predložená.“ Iné námietky ohľadom doplnenej projektovej dokumentácie žalobcovia v podaných odvolaniach neoznačili aj napriek tomu, že o jej doplnení mali nesporne vedomosť. Je teda nesporne vylúčené, že by postupom žalovaného, ale i prvostupňového správneho orgánu bola odňatá možnosť konať, pretože svoje námietky proti doplnenej projektovej dokumentácii mohli vzniesť kedykoľvek počas odvolacieho konania. Námietka žalobcov a následne i hlavný dôvod zrušenia napadnutého rozhodnutia nie je vecne správna, keďže k odňatiu možnosti konať pred správnym orgánom preukázateľne nedošlo.

Rovnako účelovo tak žalobcovia urobili tým, že ako procesné pochybenie žalovaného ako aj prvostupňového stavebného úradu označili to, že sa nerozhodlo o tom, že M. Š. po zániku jej vlastníckeho práva, nie je účastníčkou územného konania. Je zjavné, že tento postup žalovaného nemohol nijako ovplyvniť postavenie žalobcov. Navyše je právny názor žalobcov nesprávny, pretože sa rozhodnutie o tom, že p. Š. po zániku jej vlastníckeho práva už nie účastníkom územného konania nevydáva.

V prípadoch, ak ide o správne konania vzťahujúce sa k veci (in rem) a účastník konania previedol vlastnícke právo k veci na iného, (tzv. singulárna sukcesia), vstupuje nový vlastník do práv a povinností navrhovateľa v územnom konaní automaticky, pričom sa o tom žiadne rozhodnutie nevydáva. (Zhodne i Nedorost Libor, Sovák Zdeněk, Větrovec Vladislav in: Správní řád – Komentář, EUROLEX Bohemia, s.r.o., 2002, str. 102).

Žalovaný na základe hore uvedených skutočností navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ a ust. § 221 ods. 2 O.s.p. tak, že rozsudok súdu prvého stupňa sa zrušuje a konanie sa zastavuje.

III.

K dôvodom odvolania žalovaného sa pripojil aj JUDr. F. K. vo svojom vyjadrení zo dňa 11.11.2009 uvádzajúc, že v právnom systéme Slovenskej republiky niektoré osobitné právne predpisy zakotvujú obligatórne ústne pojednávanie a súčasne zásadu koncentrácie konania. Táto zásada znamená, že účastníci konania musia svoje námietky a pripomienky uplatniť najneskôr na ústnom pojednávaní a na neskôr uplatnené námietky a pripomienky sa už neprihliada, ide o tzv. preklúziu námietok.

Táto tzv. zásada koncentrácie sa uplatňuje v stavebnom konaní, kde podľa § 61 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný zákon v znení neskorších zmien a predpisov stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom štátnej správy a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôr pri ústnom konaní, inak že na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené

v územnom konaní alebo pri prerokúvaní v územnom pláne zóny, alebo územného projektu zóny sa neprihliada.

Zmena stavebníka v priebehu územného konania z dôvodu univerzálnej sukcesie nemôže byť dôvodom na nezachovaní a porušení koncentračnej zásady v konaní, t.j. v znášaní ďalších námietok účastníkov stavebného konania tak, ako to obaja žalobcov v konaní aj vo svojej žalobe uviedli, pričom procesný súd ich tvrdeniam vyhovel, čo je potrebné považovať za nesprávne.

IV.

K podanému odvolaniu sa vyjadril písomne dňa 26.10.2009 právny zástupca žalobcov uvádzajúc, že žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav a vydal rozhodnutie, ktoré je nepreskúmateľné, keďže nebola žalobcom 1. a 2. poskytnutá reálna možnosť sa so zmenami v žiadosti oboznámiť.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozsudku na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk, www.supcourt.gov.sk, verejne vyhlásil vo veci rozsudok postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a potvrdil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove, keďže dospel k záveru, že rozsudok Krajského súdu v Prešove je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom štátnej správy a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne konanie spojené s pravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom konaní, inak že sa na ne neprihliadne.

Podľa § 36 ods. 2 stavebného zákona od ústneho konania môže stavebný úrad upustiť v prípade, že pre územie spracovaná územno-plánovacia dokumentácia, na základe ktorej možno posúdiť návrh na územné rozhodnutie. Ak stavebný úrad upustí od ústneho konania, určí lehotu, do ktorej môžu účastníci uplatniť námietky a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne; táto lehota nesmie byť kratšia ako 7 dní.

Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) o ústnych podaniach a o dôležitých úkonoch v konaní, najmä o vykonávaných dôkazoch, o vyjadreniach účastníkov konania, o ústnom pojednávaní a o hlasovaní správny orgán spíše zápisnicu.

Podľa § 22 ods. 2 správneho poriadku zo zápisnice musí byť najmä zrejmé, kto, kde a kedy konanie uskutočňoval, predmet konania, ktoré osoby sa na ňom zúčastnili, ako konanie prebiehalo, aké návrhy boli podané, aké opatrenia sa prijali.

Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Odvolaací súd vyhodnotil rozsah a dôvody podaného odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove po tom, ako sa oboznámil s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod, pre ktorý by sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré podľa názoru odvolacieho senátu vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát Najvyššieho súdu SR sa s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 2S/5/2009-41 zo dňa 08.09.2009 stotožňuje v celom rozsahu. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že v tomto prípade boli porušené všeobecné zásady správneho konania, keď v priebehu konania o umiestnení stavby prišlo k zmene projektovej dokumentácie, ktorú predložil žiadateľ v konaní. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že účastníci územného konania, ako aj dotknuté orgány štátnej správy, ktoré vo veci oznamovali svoje stanoviská k predmetu konania, sa vyjadrovali k pôvodnej projektovej dokumentácii. Po tom ako bola do prvostupňového administratívneho spisu doručená zmena a doplnenie projektovej dokumentácie pre územné konanie, autorom ktorej je Ing. M. Š., PhD., zo dňa 10.07.2008, nebolo už vo veci nariadené pojednávanie, rovnako k tejto zmenenej projektovej dokumentácii sa nevyjadrili účastníci ani zainteresované orgány štátnej správy, ktorých stanoviská sú potrebné pre vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby.

Z tohto dôvodu poukazujúc aj na zistené vady preskúvaných rozhodnutí, spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutí správnych orgánov, keďže sa k námietkam žalobcov vzneseným v územnom konaní vyjadrili tak, že čiastočne týmto námietkam bolo vyhovené a ostatné námietky považujú za neopodstatnené bez odôvodnenia tohto postupu, ako aj na záver krajského súdu, keďže správne orgány odňali žalobcom vyjadriť sa k územnému konaniu tým, že im žiadnym spôsobom neoznámili, že bola vypracovaná zmena a doplnenie projektovej dokumentácie zo dňa 10.07.2008, ktorá bola jednoznačne podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia prvostupňového orgánu, došlo k viacerým pochybeniam v správnom konaní, čo v tomto prípade smeruje len k jedinému záveru odvolacieho súdu a to je potvrdenie vecne správneho rozsudku Krajského súdu v Prešove, keďže správne orgány v tomto konaní – žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán nepostupovali v súlade so zákonom, keď nerešpektovali ustanovenie § 36 ods. 1 stavebného zákona, ako aj ustanovenia § 33 ods. 2 správneho poriadku v nadväznosti na ustanovenie § 22 správneho poriadku.

Úlohou správnych orgánov v novom konaní bude tieto pochybenia odstrániť, pričom sú viazané názorom súdu (§ 250j ods. 6 O.s.p.).

Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou odvolateľa v tej časti, že pokiaľ prišlo k zmene účastníka konania – žiadateľa, nebolo potrebné vo veci vydávať osobitné rozhodnutie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že úspešným žalobcom priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, a to za trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby – podanie vyjadrenia k odvolaniu zo dňa 04.12.2009, vo výške 53,49 € a režijný paušál 6,95 € + DPH 19% = 11,48 €, celkom 71,92 € a to na základe predloženej špecifikácie trov právneho zastúpenia a to v súlade s ustanovením § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. septembra 2010

JUDr. Jana Zemková PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková